

بررسی انواع سبک های شعر در زبان فارسی

شعر، سخنی ادیبست که بیان کننده عواطف و تخیل گوینده است.

به گزارش خبرنگاران گروه فرهنگ؛ هنر و رسانه گزارش خبر، شعر، سخنی ادیبست که بیان کننده عواطف و تخیل گوینده است. وبا عناصری از قبیل: وزن، قافیه، و تصویر ساخته میشود. همچنین شعر، "سخنی زیبا و خوشایند است که قابل عمل کردن نیست."

انواع شعر

شعر آزاد:

۱- شعر نیمایی ۲- شعر سپید (شعر آهنگین)...

۱- شعری که هر نوع موسیقی، اعم از عروضی یا غیر آنرا داشته باشد (عروض : ازدانشهای ادیبست که در آن، از شناخت وزن شعر و سنجش آن بر مبنای پایه های عروضی بحث میشود).

۲- شعری که فاقد وزن عروضیست اما از نوعی آهنگ برخوردار است.

۳- شعر حماسی (رزمی) شعری که به شرح دلاوری ها و پهلوانیها می پردازد.

شعر عروضی:

شعریست که بر مبنای وزن عروضی ساخته شده باشد.

شعر سپید:

شعری که معمولا بدون وزن و قافیه که در آن عناصر دیگر شعری، به ویژه تصویر، نقش اساسی دارد (شعر آزاد)

شعر غنایی:

شعریست که بیان کننده حالات عاطفی و به ویژه عشق است. (بزمی)

شعر کلاسیک (سنتی):

شعری که در قالبهای شعر قدیم سروده شده است.

شعر منثور:

سخنی دارای عناصر شعری که در آن وزن و قافیه، وجود ندارد.

شعر نو:

شعر آزاد شعر نیمایی (شعر نیمایی، آهنگین یا سپید)

شعر نیمایی، شعریست که وزن عروضی دارد اما طول مصراع ها در آن، با هم برابری نکرده و نگاه و بینش شاعرانه نیز در آن، جنبه عینی دارد.

غزل (عاشقانه):

شعریست که معمولا مرکب از ۷ الی ۱۲ بیت هموزن و هم قافیه که بیت اول مصرع است.

شعر هجائی (سیلابی):

شعریست که مبنای وزن در آن، تعداد هجاها و مصراع هاست. (مصراع یعنی هریک از دو نیمه یک بیت).

مصرع، یعنی ویژگی بیتهای که هر دو مصراع آن، دارای قافیه باشد. (مانند غزل و قصیده)

سیلاب (هجا):

واحد صوتیست که از ترکیب یک واکه، با یک یا چند همخوان بوجود میآید.